

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže



červen 2016



Pochod Ptačím dolem

Stejně jako v předchozích letech se letošní třetí dubnovou sobotu vydalo mnoho nadšenců na krásnou procházku okolím Úštěka až na Helfenburk. Cesta lemovaná bílými ptáčky byla zpestřena různými originálními a velmi povedenými soutěžemi. Ty nadchly malé i dospělé a jejich snaha byla odměněna platidly – šidinky. První z mnoha soutěží byla týmovou prací dvou nebo tří osob na jedné „lyžičce“. Nechyběl ani fotbal s obrovskou nohou, vodní střílečka na cíl nebo hod šipkami na míčky. „Nafukovači“ měli co dělat, neboť úspěšnost byla velká. Kdo chtěl, mohl si ještě trochu přivydělat u několika dalších soutěží na hradě a pak rychle do směnárny proměnit výdělek za odměny. Klasické opečené špekáčky k této akci také neodmyslitelně patří, takže u ohniště bylo neustále plno. Počasí bylo i tentokrát včas objednáno a vyšlo ukázkově.

Ti, kteří si tuto akci nechali ujít, mají možnost vyzkoušet zase v dubnu. Kdo šel jednou, vrací se totiž každý rok.

*Jaroslav Lepšík,
TOM Bobří, Úštěk*





Ilustrační foto: Jaroslav Lepšík

Prázdniny v Motole



Na podzim 1997 jsme seděli s kamarádem Radkem v jednom z nevzhledných baráků motolské nemocnice a stísnění, s hrdly staženými soucitem, jsme naslouchali smutným příběhům. Vyprávěli nám je rodiče onkologicky léčených dětí. Nemohu se po dvaceti letech upamatovat na všechny detaily, ale vím zcela jistě, že jedním z témat byly paruky. Ptáte se proč? Nu protože děti se s holými hlavičkami stydí...

Zahráli jsme si tehdy s Radovanem na reportéry prestižního Reflexu. Šlo to: editorkou byla spolužačka z fakulty. Psali jsme o ubytovně zřízené v Motole nadací Klíček, tedy hlavně dvěma jejími zakladateli a buldočimi tahouny, Markétou a Jiřím Královcovými. Provozovali skromnou ubytovničku pro rodiče, kterým nemoc dětí vykořelej život. Nemyslím jen psychicky- a že s duší rodiče vážná nemoc dítěte pořádně zamává, o tom asi není pochyb. Řadě rodičů taková situace vezme zaměstnání. Chtějí být se svými dětmi v té těžké chvíli! Chtějí s nimi být týden, měsíc, půlrok....Jiří a Markéta věděli, že pro rodiče z velké dálky je finančně nemožné spát po hotelích, zvláště, když jeden z nich musí přestat pracovat.

Jejich ubytovna v areálu Motola byla za hubičku. Pár desetikorun. V miniaturní kuchyni se vždy večer tísnilo několik lidí, radili se, podporovali se, žehrali naživot a navzájem si dodávali odvalu.

Vedení nemocnice byla tahle malá ubytovnička zřízená ze čtyř místností staré porodnice občas trnem v oku. Královcovi naslouchali lidem a když jim přišlo, že se děje rodičům malých pacientů příkoří, dovedli se ostře ozvat. Možná někdy až moc ostře, ale...

Psali jsme o potřebnosti ubytovny, navštívili tehdejší ředitelku nemocnice, sešli jsme se s autoritou a kapacitou v jedné osobě, onkologem Josefem Kouteckým. Využil jsem známosti s tehdejšími ministrem zdravotnictví a místopředsedou KČT Janem Stráským, který jednoznačně existenci ubytovny podpořil.

Reportáž vyšla, intervenovala řada lidí a známých osobností...

Sláva, povedlo se. Ubytovna zůstala a bezmála dvacet let vstřebávala dál za pár korun ty, se kterými život krutě zacvičil a kteří chtěli být svým drahým nablízku.

Proč tu starou věc připomínám?

Klíčkové jsou řadu let naši. Nejsou rozhodně standardním oddílem. Jsem ale rád, že jim a jejich malým pacientům můžeme tu a tam vypomoci týpim nebo nějakou korunou.

Zkraje letošního května mne udeřila do očí titulní stránka Mladé fronty Dnes. Ubytovna má být v červenci zrušena, ředitel nemocnice Ludvík a jeho ekonomický náměstek mají s prostory jiné úmysly Je to tu zase. Bude prý zřízena ubytovna jiná, komfortnější – a také výrazně dražší. Zmizí unikátní místo, smutné, ale navýsost potřebné. Ekonomika provozu obří nemocnice s mnohamiliardovým rozpočtem nesnese maličkou ubytovnu! Burcování, telefonáty kamarádům do televize, prosba o pomoc směřovaná k České radě dětí a mládeže, do rozhlasu, novin...

Ostuda, nespravedlnost, české kácení věcí, které fungují, to vše zalito omáčkou tržního kapitalismu a zakleto čarováním s ekonomickými důvody. Klíček bude bojovat, o to nemám obav. Řada z nás mu svým dílem pomůže. Jen jsme o dvacet roků starší, omláčenější, s menší vírou v to, že věci jdou rozumným a přirozeným světa během. Ví, že to není veselé čtení na prázdniny. Je to trochu pitomá česká realita roku 2016. Hloupá a nešťastná hlavně pro ty, kdo nemohou kvůli nemoci být na táborech, u babiček, na vodě či u moře.

Držte palce!

Tomáš Novotný



Reportáž z oslavy 25 let trvání
Asociace TOM ČR čtete na další straně!

OBSAH

červen 2016

- str. 4-5 Tomíci oslavili čtvrtstoletí na Vltavě, Tomáš Novotný
- str. 6 ...tam v podpalubí topič přikládá...
Vratislav Florián Hroch,
- str. 7 Turistika ti děkuje,
Zbyněk Bába,
- str. 8-9 Železný tomík 2016,
Jindřich Dýda Černý
- str. 10 Lagori cup 2016,
Rost'a Kašovský,
Pohádkovým lesem za princeznou,
Jindra Zoufalá
- str. 11 Evropou křížem krážem,
Ivo Skoček
- str. 12 Fotokurs s Nikonem,
Milan Blišťák a Tomek Hurt,
- str. 13 INKU 2016, Lukáš Novák
Čmoudíci uklidili EMU,
Rost'a Kašovský,
- str. 14 Jarní řeky na Balkáně,
Tomáš Rada
- str. 15 Roháči-třicítka na krku,
Petr Soukup
- str. 16 Mikešovo nožobraní,
Jiří Lukeš-Mikeš
- str. 17 Víkend v Českém krasu,
Vratislav Florián Hroch
- str. 18 Tábor jako domov,
Kateřina Pejšová – Lasík
- str. 19 Paragrafy na tábor, Standa Prais
- str. 20 Sběratelská vášeň nebo koníček,
Klára Zezulová
- str. 21 Fritschova stezka, Petr Teringl,
- str. 22 Brigádička v Janově,
Aneta Šimůnková – Brambi
- str. 23 Český pohár ve Vsetíně,
Tomáš Novotný
Svítime s hořcem,
Ondřej Šejtka,
- str. 24 Jak jsem našel krysu, Jiří Chour,
72 hodin, Ondřej Šejtka,
- str. 25 Co bylo...
- str. 26 OHLASY
- str. 27 Poprask na Hříbu podruhé,
Matěj Chour

Tomíci oslavili čtvrtstoletí na Vltavě



Historický parník Vltava vezl v sobotu 4. června Prahou vpravdě cenný náklad. Víc než dvě stovky tomíků, jejich hostů, v tom mnoho dítek všeho věku - ti všichni se plavili tři hodiny po Vltavě. Paroplavba nás zkraje, při nastupování, drobet napínala, ale krátce po 15 hodině jsme od Čechova mostu vypluli se vši parádou směr Podolí, a pak dál, dál tou vodou... Zástupci oddílů z celé republiky, daleké Slezsko či jižní Moravu nevyjímaje, přijeli oslavit pětadvacetiletí ASOCIACE TOM.

Historická loď Vltava, která byla spuštěna na vodu v 40. letech minulého století a která nesla na své palubě prezidenty Masaryka i Havla, uvítala i kapelu pana Johnyho, blues band, který tomíkům plavbu náramně zpestřil.

Dítka i jejich rodiče se mohli vyfotografovat u figurín asociálních námořníků z dílny Youryho a Milana Blšťáka, vděčné rozptýlení skýtal karikaturista,

který za nepatrný obolus zvětšil zájemce trochu jinak.

V podpalubí bylo trošku dusno, ale zato se tam dalo dobře občerstvit - a kdo by zaváhal?

U Tančičího domu jsme nabrali skautskou delegaci, dr. Jiřího Navrátila s chotí - a jelo se dál.

Došlo i na gratulace. Tomíci rádi zatleskali a popřáli vše dobré k nadcházejícím osmdesátinám Janu Havelkovi, emeritnímu předsedovi KČT, a Ivoši Poduškoví,





dlouholetému šefovi plzeňských tomíků.

K pětadvacetinám asociace pak popřál přítomným i předseda klubu Vratislav Chvátal, který spolu s Jiřím Homolkou a Mojmírem Nováčkem předali tomíkům tak velký soubor klubových map, že se podle něj dá chodit další čtvrtstoletí...

Tříhodinová plavba po Vltavě, kde jsme ve slunném dni rozhodně nebyli sami, ale kličkovali jsme mezi všelijakými kajakáři, obřimi labutěmi, jinými parníky a vodní havěti, se povedla. Přejme si do dalších let podobnou, klidnou a bez cvaknutí.

Parník Vltava včetně servisu pro nás zajistil Prague boats (www.prague-boats.cz/cs).

Stručnou historii a další zajímavé informace o parníku Vltava si můžete přečíst zde: www.prague-boats.cz/cs/parnik-vltava.

Tomáš Novotný





...tam v podpalubí topič přikládá, na lodi je skvělá nálada...

Byl jsem u toho. Konečně. Na plavbu před deseti lety jsem vyslal své dva mladší oddíláky – nemůžu všechny „rautové“ akce vyžrat sám. Závídel jsem jim. Ne ty stoly prohýbající se tíhou všelijakých dobrot, ale tak, samotnou sváteční akci.

Letos jsem přihlásil za náš oddíl čtyři lidičky: sám sebe, své dva mladší kolegy a jednoho nadějněho instruktora...všichni si to jistě zasloužili.

Na přístavišti pod Čechovým mostem jsme byli první, a dokud jsem neviděl přicházející Zuzku Antošovou, tak jsem byl nervózní, jsme-li vůbec na správném místě. Potom se nábreží začalo zaplňovat tomíky různého věku, odpovídajícího dvacátému pátému výročí našeho spolku. Sledovali jsme řeku, kterou křížovaly lodě různých tvarů a velikostí plné turistů. Netrpělivě jsme vyhlíželi náš parník. Potom se ozvala pod mostem pravá parní píšťala, jejíž zvuk vás zasáhne až u srdce. Už připlouval! Krásný kolesový parník Vltava Pražské paroplavební společnosti, ověšený tomíckými vlaječkami s hořcem. Parník se na řece otočil a přistál u mola, ale ještě chvíli trvalo, než jsme se mohli nalodit.

Po půl třetí začaly davy tomíků postupovat přes můstek na palubu, kde jsme dostali tři žetonky, za které jsme si mohli dát drink dle chuti. Přesně ve tři hodiny jsme odrazili od břehu a vypluli, opět za krásného zvuku lodní píšťaly. Pozdravil jsem staré kamarády (rozuměj dlouholeté, jako, že se známe dlouho), náčelníka Tomáše, Jirku Homolku, Hopa ze Zlatých šípů, Járu Lepšíka z úštěckých Bobrů a další. Uvítací proslov náčelníka byl jako vždy pohlazením po duši. Pozdravy a gratulace ostatních byly mnohdy přehlušeny silnějšími zvuky z okolí a to až ze břehů.

V podpalubí byly stoly plné jídla, od řízečků, guláše, pečeného uzeneho, vše-

lijakých příloh, paštiky, šunky, klobásy, salátů až po ovoce všech druhů (jablůčka, kiwi, banán, jahody, ananas, meloun, pomeranč...). *Jistě se zde každý najedl, co hrdlo ráčí.*

Náladu na lodi zpříjemňovali hudebníci, kteří svou skvělou muzikou doplňovali dobu slávy parníků. Když při zpáteční plavbě pod Vyšehradem úžasně zahráli Vltavu od Bedřicha Smetany jen na klarinet, trubku, akordeon a basu, sklídili bouřlivý potlesk. To byl velmi silný zážitek.

Pluli jsme daleko. Až někam za Modřany, cestou jsme mávali a zdravili výletníky nejen kolem vody. Pěkné bylo setkání s parním vlakem, kdy se oba dnes již historické dopravní prostředky zdravily parními píšťalami.

Když jste zakládali před dvaceti pěti lety Asociaci turistických oddílů mládeže, nebyl jsem u toho, což mě dneska trochu



mrzí (přesto, že náš oddíl slaví letos třicáté výročí vzniku). Jsem ale rád, že od roku 1995 patříme do tomické rodiny. Děkuji všem, kteří jste nás dovedli až sem.

Děkuji náčelníkovi Tomášovi Novotnému, všem jeho pomocníkům a kamarádům, kteří za ním stáli a stojí. Děkuji všem, kteří pro nás zorganizovali tuto skvělou akci.

*Vratislav Florián Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti*



Turistika ti děkuje

Pokud vás někdo v okolí Českého ráje, přesněji v našem oddíle, počastuje touto větou, tak to znamená, že jste pro svůj oddíl vykonali něco velkého. Vždy, když jsem tuhle větu zaslechl, většinou jsem mlel z posledního a přemítal, jestli mi ta práce pro oddíl vůbec stojí za to.

Proč se o tom zmiňují? Poslední květnový víkend jsme uzavřeli třetí ročník našeho Víceboje, celoroční hry, které se účastní tomíci nejen Libereckého kraje. Několikaleté vzájemné škádlení oddílů přerostlo v cyklus etapových soutěží: obsahují foglarovskou hru Vyzvědači v temných uličkách, florbalový Dršmaš, divadelní festival Cimrman by se divil, sportovní turnaj ve hře zvané Gorka Morka a víkendovou soutěž v táborových dovednostech na tábořišti Pleskoty. Různorodá témata jsou opravdovou prověrkou všestrannosti zúčastněných tomíků.

Čtenář, který očekává tradiční zveřejnění výsledků, bude možná trochu zklamán. Spíše než vítězům bych se chtěl věnovat největším bojovníkům. Jsou jimi organizátoři těchto akcí, přesněji řečeno vedoucí



zúčastněných oddílů. Tato myšlenka mě napadla, když jsem letos opouštěl Pleskoty a loučil se s vedoucími pořadajících Máků. Jedna z vedoucích měla ruce v umyvadle a chystala se umýt nádobí po stopadesáti strážnicích. Další vedoucí si vzal uklízení náčiní a zmizel v první budově, která mu přišla do cesty, aby začal několika hodinové sólo pro dvě ruce, hadr a smeták. Další se rozutekli na všechna možná místa, aby dali tábořiště do pořádku.

Kdyby se ke zmiňované situaci měl vyjádřit knihovník Neviditelné univerzity z knih Terryho Pratcheta, asi by to podle mého znělo nějak takhle.

„Jdeme uklízet.“ „Ook, Ook,“ odpověděl knihovník. „No jo, ale tentokrát musíme uklidit celé Pleskoty.“ „Ook? Oook? Oooooook?“ podivil by se knihovník. „A musíme to stihnout do dvou, protože ve tři už musíme být v Turnově a odevzdat děti rodičům.“ „Ooooooook!!!!!!!!?!?!?!“ „zařval by knihovník a zděšeně prchl s ukradeným banánem na nejbližší lípu.“

Tak by asi mohl literárně zhodnotit počinání obětavých vedoucích spisovatel Terry Pratchet. Já mohu jen poděkovat



všem, kteří se o letošní ročník Víceboje nějakým způsobem přičinili.

„VAŠE TURISTICKÉ DĚTI VÁM DĚKUJÍ – Ook, Ook!!!“

A protože každý článek v Tomíkovi by měl mít i nějaký výchovný happyend, nemůže chybět ani zde. Z bryndy nás tentokrát vytáhli naši nejstarší tomíci, kteří se bez řeči zapojili do úklidu, pomohli utřít těch 150 talířů, vytrít umyvárny a záchody a sesbírat papírky z území celých Pleskot. Dík za finanční podporu patří Klubu českých turistů a Asociaci TOM.

Zbyněk Báča,
TOM Máci, Turnov

S: V letošní pleskotské hře stejně jako v celém Pětiboji zvítězil oddíl Chippewy. Oddíl letos výrazně omladil a v čele nechal zkušeného srdcaře Malinu. To se pro ostatní oddíly ukázalo jako smrtící kombinace. Podobný přírodní úkaz jakým bezesporu Malina je, protivníci ve svých řadách nenalezli.



Železný tomík 2016

Pro účastníky Železného tomíka může** být tato akce hodinová, jednodenní nebo víkendová záležitost. Podle toho, jestli jen závodí, počkají i na výsledky, případně přijedou v pátek, přespi ve stanech, v neděli odjedou a „čau za rok“.

Pro organizátory je však celá akce dlouhodobou záležitostí. Ten, kdo nějaké závody pořádá, ví, jak to chodí. Letos jsme si připomněli 20 let, kdy náš oddíl triatlon organizačně zabezpečuje. Co vlastně pro takovou akci potřebujeme?

Povolení

Když jsme začínali, žádné *lejstro* jsme ani nepotřebovali. Nejezdili jsme na „sledované vodní cestě“, závodníků bylo pár a možná jsme ani netušili, jaká povolení bychom potřebovali. Snad jen ze slušnosti jsme na obecní úřad v Brozanech, kde závod tehdy probíhal, zaslali oznámení o konání akce.

Dnes musíme mít mnohá povolení, či zasláná oznámení (Plavební správa, CHKO, obecní úřad...). Vše jsme pokaždé získali bez potíží, případně vysvětlili. Letos

kvůli bezpečnosti závodníků.

P: o ale my vám tam vjezd nepovolíme, dejte si to jinak.

O: Ale my tam máme zároveň kontrolu na Labi pro disciplínu plavba na kánoi.

P: To by pak mohl chtít výjimku každý. My vám tu výjimku nedáme.

Nakonec vzal rozhodčí nohy na ramena a jako správný tomík-turista na stanoviště došel pěšky a potřebné vybavení přivezli hodní páni z Městské policie Litoměřice na gumovém člunu. (Mimochodem, městské policii děkujeme hlavně za pomoc při hlídání a lovení závodníků na Labi!).

Trasy a rozhodčí

V prvopočátcích organizace triatlonu jsme připravovali dvě trasy. Jednu pro děti a druhou pro dospělé. To se nám za dvě hodiny podařilo vyznačit a na kontroly stačilo pět lidí. Prostě pohoda. Dneska pro sedm kategorií připravujeme čtyři okruhy tras. Přestože se některé části prolínají, značení tras v terénu zabere více než tři odpoledne. Pro obsazení všech kontrol je potřeba 30 rozhodčích. Pokaždé se



sobotu, tak se s velkou pravděpodobností treftíte do *ledových mužů*.

Letošní týdenní předpověď slibovala na závodnický víkend ochlazení a déšť. To nám optimismu nepřidalo. Nevím, čím jsme si to zasloužili, ale nakonec počasí vyšlo téměř ideálně. Neptune, díky!

Účastníci

Za ta léta organizování Železného tomíka jsme přesvědčeni, že k nám jezdí ty nejlepší oddíly, letos: Svišti Beroun, Vlaštovka Hořovice, Kola Waštepí Ústí n. L., Čmoudík Ostrava, Maracaibo Trinec, Kadao Opava, chřibský Lenochod Březolupy, Kadet Červený Kostelec, Sojčata Žitenice. A přestože pár týdnů před konáním akce netušíme, kolik závodníků skutečně dorazí, nejsme překvapeni, že nakonec uvedené oddíly přivezou do Litoměřic přes 200



jsme však zalapali po dechu. Na jedno z kontrolních stanovišť je zákaz vjezdu motorových vozidel. V minulosti jsme vždy získali výjimku z místní úpravy od MěÚ, aby tam mohl rozhodčí s vybavením zajet. No problem. Od letošního roku však toto musí schvalovat i státní policie. A tak jsme běžným postupem žádali i zde, a pro jistotu telefonicky ověřovali, jestli s výjimkou můžeme počítat. K našemu překvapení se dozvídáme: (úryvek z dialogu O=organizátor, P=policista):

P: My vám tu výjimku neschválíme. Přestěhujte si to jinak, kam můžete jezdit autem.

O: Ale my to máme schválně mimo silnice,

snážíme oslovit stejné lidi, kteří již vědí co a jak. Ale jelikož jsem letos ještě pár dní před startem neměl potvrzeny všechny *pozice*, vzbuzovalo to obavu, jak vše dopadne. Nakonec se ale zase sešla bezva parta pořadatelů, díky kterým může být přes stovku závodníků někde na trasách (vodě, kole, běhu) a vlastní závod tak zabere necelých pět hodin. Díky tedy všem za pomoc!

Počasi

Počasi je jedna z rozhodujících podmínek úspěšnosti akce. Pokud pořádáte nějakou akci pravidelně druhou květnovou





tomíků, tomiček, tomičků a minitomičků z toho 180 závodníků.

***Pro účastníky není triatlon záležitost hodinová či víkendová. Z výsledků závodu je patrné, že je to celoroční a pro některé i víceletá příprava. Děkujeme uvedeným oddílům a závodníkům! A pokud i jiné oddíly chtějí patřit k těm nejlepším, mají možnost se ukázat 13. května 2017.*

Sponzoři a další podporovatelé

A nakonec jsme si nechali další veledůležitou složku akce. Jestliže u výše uvedených bodů jsme si zpočátku nebyli ničím jisti, tak v případě sponzorů jsme věděli, že ceny budou zase nádherné, a pevně jsme věřili, že příslibené dotace k nám připlují. Děkujeme tedy Městu Litoměřice za podporu v grantovém projektu v oblasti volného času dětí, Asociaci TOM, KČT, společností Metrostav, Transportbeton, panu Schreiberovi, litoměřickým pekařům Kodys & Hamele a panu Kohnovi, Lovochemii, Mondí, Agrokomplexu... a mnoha dalším ([viz tomdelfin.wgz.cz](http://viz.tomdelfin.wgz.cz)) a v neposlední řadě Slavoji Litoměřice za úžasné areály, které při akci můžeme využívat.

*Jindřich „Dýda“ Černý,
vodácký oddíl Delfin, Litoměřice*



Lagori cup 2016

Devatenáctý ročník Lagori cup se vydařil. Vedoucí Čmoudíků přes týden chystali, telefonovali, tiskli a lepili diplomy a další materiály, nakupovali ceny, nakládali a převáželi... (a taky Pirát se chystal na řízení celého turnaje) a v neděli brzy ráno jsme stavěli sedm hřišť, velký stan, rozkládali lavice a stoly...protože v noci pršelo a louka byla dost mokrá a k tomu se teploty blížily kolem bodu mrazu.

O to více nás mile překvapilo, že čtyřřadvacátého dubna oddíly přijely i přes nepřízeň počasí v téměř nahlášených sestavách. Osm oddílů tomíků sestavilo 28 družstev a i s doprovodem byl počet účastníků 160-170.

Turnaj proběhl hladce a kolem poledne se přeci jenom i trochu oteplilo. Celkovým vítězem a držitelem putovního štítu se opět stalo KADAO Opava před KaM Frýdek Místek a třetími pořadajícími Čmoudíky z Ostravy.

Jako ceny pro nejlepší družstva v šesti kategoriích jsme letos nakoupili sady rozlišovacích dresů. Věříme, že se budou oddílům hodit! Děkujeme všem za účast a těšíme se na příští jubilejní dvacátý ročník!

*Rosta Kašovský,
TOM Čmoudíci, Ostrava*



Pohádkovým lesem za princeznu

Tak jsme se konečně dočkali! Myslím tedy pěkného, slunečného počasí na roztocký Pohádkový les, který pořádají TOM Svišti a Kulšici. V tento den každoročně propuká v roztockém Tichém údolí putování malých záchránců princezny začarovaným lesem.

Znovu a znovu nás baví, jak jsou malí špunti nadšení, hrají a odváží - no, někdy i trochu vystrašení, to když potkají zákeřného pavouka nebo čarodějnici, která jí žízaly a malé kačenky. Fuj! Ještě že na ně v lese čekal třeba i Křemílek s Vochomůrkou, hodné veverky a milý medvěd. Na konci lesa, za dračí slují, našly potom děti krásnou princeznu a mohly jít spokojeně domů.

Letos pohádkou prošly bezmála tři stovky dětí - všechna lesní zvířátka a pohádkové postavičky měly na stanovištích plné ruce práce. A po necelých třech hodinách usilovného razítkování a rozdávání pamlsků za skvělé sportovní výkony byl najednou konec. Takže zase za rok, ve stejnou sobotu, na stejném místě, za stejného počasí nashledanou!

*Jindra Zoufalá
TOM Svišti, Roztoky*



Vrtule může od nynějška nabídnout zase něco navíc. Výsledkem mezinárodního projektu je interaktivní hra na téma "Evropa". Byla slavnostně otevřena za přítomnosti představitelů města Valašské Meziříčí, města Partizánske a veřejnosti.

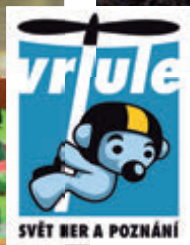
Herna nese název "Evropou křížem krážem", v rámci svého otevření jsme mohli náš světadíl poznávat doslova všemi smysly. Bylo rozhodně na co se dívat, co si osahat, mohli jsme se zaposлуchat do kvízových otázek, týkajících se evropských jazyků a k nemalé radosti všech přítomných jsme také mohli ochutnat desítky tradičních národních jídel.

Kdo se nezúčastnil, neváhejte, stojí to za to! **Vrtulí – svět her a poznání** najdete ve Valašském Meziříčí, Pospíšilova 12/13 nad jídelnou Mamulka. Expozice je věnována především dětem, ale ani jejich rodiče i prarodiče nepřijdou zkrátka. Výstava je vhodná k zpestření výuky zeměpisu nebo jako další zajímavá činnost pro školní družiny.

Herna vznikla díky projektu „Evropský dům her mládeže Mikroregionu Valašsko-meziříčsko-Kelečsko a města Partizánske“ který byl podpořen v rámci programu Erasmus+.

<http://www.zlatesipy.cz/vrtule/zpravy/2016/04/otevreni-vystavy-evropou-krizem-krazem/>

*Ivo Skoček, TOM Zlaté šipy,
Valašské Meziříčí*



Fotokurs s Nikonem pro začátečníky

První fotokurz je zdárně za námi a myslíme si, že se nám povedl. V polovině dubna obsadila patnáctka tomiků sloupskou základnu s jednoduchým cílem – naučit se ovládat zrcadlovku, poznat, kdy co nastavit, a všechno to tak nějak zažít v zábavnější rovině. Díky Nikonu pak na akci byly po celou dobu zrcadlovky k zapůjčení. Mohli jsme zkoušet měnit objektivy či třeba testovat stativy.

Víkend naplněný do poslední minuty, při kterém se fotilo, hrálo, zpívalo, jedlo a znovu fotilo. Víkend s prima partou, která se od začátku bavila, dychtivě vstřebávala přísun nových poznatků a experimentovala při focení.

Víkend, kdy jsme zkusili fotit portréty, pohyb, noční fotky s atmosférou, ranní kapky deště nebo kdy jsme třeba zkusili mazat pozadí a švenkovat.

Závěrem nutno říci, za nás lektoři, že jsme z víkendu odjížděli nadšení nejen díky pohodové atmosféře, ale i díky příjemnému posunu účastníků na poli fotografickém, jejich fotky byly vážně dobré! Ale už dost slov, přečtěte si níže sami, co tomíci o akci napsali.

Milan Blšták a Tomek Hurt

Majda

Jakožto velký začátečník a netechnický typ jsem se rozhodně něco naučila. Taky jsem o fotkách začala trochu jinak přemýšlet. Hrozně se mi líbilo propojení focení venku a uvnitř s hrama. Na tom se člověk nejvíc naučil.



Terka

Díky moc za kurz, bylo to strašně fajn! Nálada, atmosféra, lidí, jídlo. Moc se mi líbilo zapojení her do focení, které oživily program a zároveň umožnily pořízení akčních fotek a vyzkoušení v podstatě přirozeného táborového prostředí.

Veliké díky Milanovi a Tomkovi za nasazení, ochotu, trpělivost, cenné rady a celkově moc příjemný víkend. Jako velké plus považuju i to, že se kurzu zúčastnili lidé z oddílů, kteří mají stejné zájmy, fotografické cíle a problémy.

Denča

Moc se mi líbilo, že to nebyla jen suchá nalejvárna faktů a informací, ale bylo to proloženo praktickými nácviky a zkoušením konkrétních věcí. Přejí spoustu dalších spokojených absolventů kurzů

Hanča

Líbila se mi kombinace her a focení. Bylo tím pádem víc podnětů k focení a jako bonus i sranda k popukání! Ještě bych ráda dala velkou pochvalu holkám kuchařkám za vynikající jídlo a pánům organizátorům za pochopitelné a zábavné výukové metody, jejich ochotu a odbornost.

Barča

Kurz se podle mého názoru opravdu povedl na jedničku s hvězdičkou. Naučila jsem se plno věcí, o kterých jsem neměla ani páru, i spoustu vychytávek při focení. Byli zde milí a šikovní lidé ochotní odpovědět vám na spoustu otázek.

Ondra

Bezvadně jsem si zde ujasnil důležitost a význam ISO, clona a čas. Bralo se to od začátku, polopaticky - prima! Super byly zkoušky focení ve tmě, makro, pohyb, portrét! Určitě bych přivítal pokračování. Proložení kurzu hrami, kytarou a vínem bylo skvělé, uvolní to atmosféru, člověk se nestydí fotit a nechat se fotit. Moc díky, bezva zážitek a moc mě to posunulo!



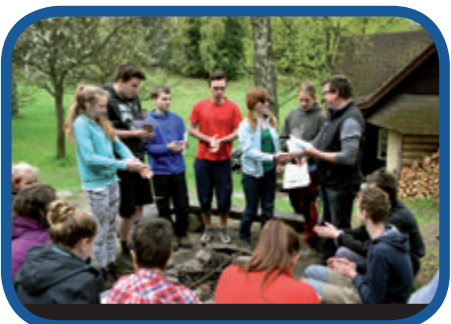
INKU 2016

Druhý květnový víkend jsem se společně s dalšími mladými tomičky zúčastnil instruktorského kurzu. Útočištěm se nám po dobu trvání akce stala beskydská chata Polana a její krásné lesnaté okolí.

Program byl přímo nabitý nejrůznějšími aktivitami a hrami sportovního i výukového žánru (a musím přiznat, taky dobrým jídlem).

Myslím že jsme se naučili dobře pracovat v kolektivu, poznali spoustu nových lidí. Zažili jsme hromadu nových her a hříček. Už se těším, až je budu moci použít v našem oddíle. Instruktorský kurz jsem si vážně užil a domů se vracím bohatší o nevšední zážitky i zkušenosti.

*Lukáš Novák, TOM Veverk,
Brandýs nad Labem,*



Čmoudíci uklidili EMU

Oddíl Čmoudíci provedl koncem dubna každoroční úklid na haldě Ema. Nepořádek nebyl až tak strašný (tedy v porovnání s minulými roky, už jsme to prostě za ta léta pročistili), ale jenom na vrcholu a přístupových cestách se tři pytle odpadků našly.

Špatná zpráva je, že na vrcholu zmizely všechny tabulky a směrovky. Značkaři to již vědí, letos se zde asi bude dělat obnova.

Taky je třeba vyčistit směrovky na TIM Pod Haldou Ema, ale neměli jsme s sebou žebřík.

Ta lepší zpráva je, že v údolí Burni se provedlo vyřezání náletů a nástup na vrchol příjemně prokouknul a také to už nevypadá jako jedno velké smetiště.

Návštěvníci na Emu proudí neustále. V čase naší akce sice nebylo slunečno, ale výhledy byly krásné!

*Rostka Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*





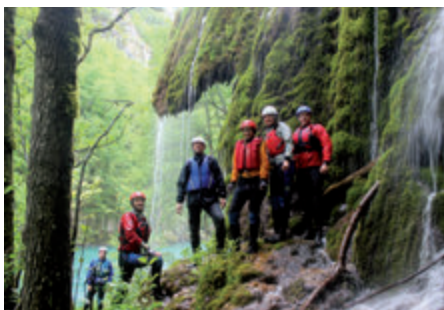
Jarní řeky na Balkáně

S partou kolem torza roztockých Svišťů každoročně vyrážíme s gumovými loděmi – barakami – do zahraničí, hledající povyražení na přiměřeně divokých řekách. Tentokrát jsme se v partě osmi tomiků z Roztok, Liberce, České Lípy a Hradce Králové vypravili do Bosny a Černé Hory. Poprvé jsme místo slunného, leč mnohdy na vodu chudého letního termínu, zkusili štěstí už zkraje května. Odměnou nám byly řeky ideálně vodnaté, zato plavky a kratásky jsme tentokrát nechali doma – teploty zřídka kdy přesáhly dvacítku a po celých deset dní nás věrně provázel déšť.

Se vzpomínkou na překrásnou, líně tekoucí krasovou říčku, ve které se něžně povalují želvy a nad hladinou si ledňáčci hrají s přerostlými vážkami, říčkou, na kterou před čtyřmi roky v létě slunce pražilo tak, že jsme ze sebe samým horkem strhávali neopreny, jsme se zastavili v Chorvatsku na řece Mrežnici nedaleko Plitvických jezer. Tentokrát bylo vody podstatně víc, u některých vodopádů a krasových stupňů, které jsme tehdy v létě hravě splouvali a seskakovali, jsme notnou chvíli špekulovali, jak je překonat. A v dešti samozřejmě, neopreny nám najednou byly tenké, byla to úplně jiná řeka, úplně jiný zážitek. Snad o něco méně komfortní, zato vodácky silnější – což lze koneckonců říct o celé výpravě. O to více jsme ocenili útulné tábořiště, kde na nás starý známý chorvatský správce Ratko čekal s vynikající domácí rakijí a bohatou večeří.

Najihu Bosny a Hercegoviny, mezi zasněženými horami a hustými lesy v národním parku Sutjeska, kde stojí jeden z nejbizarnějších rekreačních komplexů v Evropě (byli jsme jedinými hosty hotelu Mladost)

a neméně bizarní betonové monstrum – památník padlých Titových partyzánů – teče poměrně nenápadná řeka Sutjeska. Z té se za hustého deště vyklubala jedna z nejlepších řek, které jsme na svých cestách



Evropou potkali. Peřejnatá a patřičně ledová svižně teče asi desetikilometrovou lesní soutěskou, zastavit na obhlídku či pouhé vydechnutí často není kde. Sutjesce se podařilo pokořit všechny posádky, některé i dvakrát – v létě je prý mělká, kamenitá a spíše nudná. Náročnou plavbu jsme zakončili svezněním na široké, mocně rozvlněné a nevidaně rychlé řece Drině, kde jsme patnáctikilometrový úsek ujeli za necelou hodinu.

Naším hlavním vodáckým cílem byla černoohorská Tara, řeka zarytá v až kilometr hlubokém kaňonu pohorí Durmitor. V letní sezóně jde o velmi oblíbenou atrakci, na řece se potkávají desítky i stovky raftů denně. My měli štěstí, že sezóna teprve nesměle začínala. Měli jsme Taru s její nedotčenou přírodou, desítkami vodopádů, skalami a jeskyněmi sami pro sebe. Dvoudenní, asi šedesátikilometrovou plavbu jsme možná maličko mastnácky absolvovali na raftu s tamním vodáckým vůdcem. Za vysoký poplatek je možné Taru navštívit též neorganizovaně, na vlastních lodích. Ale za vyšší vody byl spodní úsek řeky hodně divoký, ve vlnách, které nás za vytrvalého deště bezohledně fackovaly, zkrápějící celý desetimístný raft, by naše subtilní baraky spíše neobstály.

Po velkolepých vodáckých zážitcích jsme se na závěr svezli na příjemně tekoucí řece Čehotině a snad nás ani nepřekvapilo, jak rychle se slunečný den zvrhl v hustý liják, jakmile jsme začali nafukovat lodě. Před dlouhou cestou domů jsme se ještě zastavili v bosenském hlavním městě Sarajevu, prošli si rušný městský trh i klidné krivolaké uličky, navštívili místo, kde před dvěma a sto lety Gavrilo Princip zastřelil následníka s chotí a mimoděk tím rozpoutal světovou válku, pochutnali si na tradičním čevapčiči a neméně tradiční kávě z džezvy. A že nás při předodjezdovém vaření u pevnosti shlížející na Sarajevo stihl déšť, to už snad ani netřeba dodávat.

Tomáš Rada



Roháči - třicítka na krku

V sobotu 23. dubna přicházela do Divadelního klubu řada návštěvníků. Nekonal se zde žádná kulturní akce. Šlo o setkání bývalých, současných a budoucích členů turistického oddílu mládeže Roháči. Celkem se sešlo 120 osob. A datum nebylo vybráno zcela náhodně. Oddíl totiž slavil v těchto dnech 30 let své činnosti.

Od roku 1986, kdy se oddíl narodil, se mnoho změnilo. Moderní doba samozřejmě přinesla dříve netušené možnosti při plánování družinových a oddílových akcí, víkendů v přírodě a prázdninových táborů. Třeba plánování přesunů na prvním štafetovém Přechodu republiky znamenalo strávit hodiny hledáním spojů v tištěném jízdním řádu. Internet u nás v té době nebyl rozšířen a třeba mobilní telefony přišly až o několik let později. Také třeba dokupování jídla na letních putovních táborech se muselo předem dobře promyslet. Nebylo možné zajít v neděli do hypermarketu a vše dokoupit. V tom to tedy bylo možná složitější.

Na druhé straně ale nebyla tak široká nabídka volnočasových aktivit jako dnes. A tak nebyl takový problém třeba při náboru nových členů. Oddíl se rozrůstal, měl několik družin vedených rádcem a jeho zástupcem, takzvanou „pravou rukou“. Účast na Letní či Zimní Expedici, Přechodu či později Přejezdu a Přeběhu republiky byla pro jednotlivé účastníky prestižní záležitostí. Byla vedena oddílová kronika a v 90. letech se k tomu přidaly i filmy natáčené na video. Jejich sestřih se i teď v sobotu těšil zaslouženému zájmu účastníků srazu. Díky tomu jsme mohli zavzpomínat třeba na opravu lyžařské boty pomocí sekery a kotlíku od ešusu a další příhody, které, jak už to bývá, s odstupem času působí

poněkud veseleji než v době, kdy se přihodily. Na promítacím plátně ožil i pomník z plastových lahví postavený kdysi na Sítné u příležitosti Dne Země.

Po promítání a následně svačině přišla poblahopřát také hudební skupina Bezeřeho. Vždyť zpěv za doprovodu kytar a dalších hudebních nástrojů k ježdění do přírody odjakživa patří.

Ale samozřejmě se jen nevzpomínalo, ale sprádaly se i plány do budoucna. Třeba na začátek července, kdy se podíváme do Orlických hor, Kłodzké kotliny a do Hrubého Jeseníku. Také přišla řeč na další štafetový Přechod republiky, který je po pěti letech a čeká nás právě letos na podzim. A domlouvali se i pořadatelé akcí pro veřejnost – zejména Pochodu za drakem ke svatému Jiří, který startoval v neděli 24. dubna, vlastně pár hodin po srazu, ale i říjnového Dne stromů či Běhu Járy Cimrmana.

Když už jsme nakousli Pochod za drakem, ten přinesl letos rekordní účast v počtu 56 účastníků a 10 pořadatelů. Pochod se konal již po dvacáté čtvrté. Z toho vyplývá, že je již nedílnou součástí historie oddílu.

Co tedy popřát Roháčům do dalších let? Především širokou členskou základnu, nadšené a zapálené vedoucí. A spoustu pěkných a zajímavých akcí, o kterých se můžete dočíst na adrese <http://www.rohaci.com>.

Poděkování patří i našim partnerům, kteří oddíl dlouhodobě podporují, a to zejména SVC Labyrint, Asociace turistických oddílů mládeže, Sambarsport, cukrárna Nam nam a Etnetera.

*Petr Soukup,
TOM Roháči, Kladno*



Mikešovo nožobraní

...různý a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Další alternativa kvalitního nože pro každodenní nošení

Cold Steel Finn Wolf

Když jsem u mikulášovického *krokodýla* psal, že asi *krysu* (RAT-1) z kapsy nevyžene, netušil jsem ještě, že se o to pokusí *vlk*. Dostal se mi totiž do rukou, díky uznamému dárci, nůž od firmy Cold Steel jménem Finn Wolf. Je to jeden z mála zavíracích nožů se skandinávským výbrusem čepule.

Nejen že si ostří nože hravě poradí s krájením potravin, ale velice ochotně vyrábí „chlupatá dřívka“ nebo-li ježky sloužící k snadnějšímu rozdělení ohně. Střenky tohoto nože jsou ze šedého plastu. Mají drsný povrch, takže se nůž dobře drží i v mokré ruce. Dále jsou osazeny ocelovým klipem, díky němuž dobře drží na hraně kapsy kalhot. Klip je možné připevnit na obě střenky.

Čepel je vyrobena z oceli AUS 8A a otevírá se pomocí oboustranných kolíčků, které se v pohodě dají ovládat palcem ruky, která nůž drží. Podle údajů výrobce je čepel jistěna systémem Triad Lock, což je vlastně stará známá hřbetní pojistka doplněná o tzv. stop pin, tedy váleček upevněný mezi oběma střenkami. O tento váleček se otevíraná čepel zastaví a současně zapadne zub jistící páky do výřezu ve hřbetu čepule. Odjistění provádíme zatlačením na jistící páku, která je vybavena opravdu silným perem. Díky tomuto provedení lze nožik označit za opravdu univerzální z pohledu používání levákem či pravákem.

Ačkoliv kovové příložky sahají zhruba do jedné třetiny výšky rukojeti, nožik je velice pevný a robustní, zároveň ale poměrně lehký. I když je v zavřeném stavu kratší, než vzpomínaná RAT-1, ostří je o kousíček delší. Jedinými vadami na kráse jsou ostré hrany na vybrání pro klip na střeňce na níž klip zrovna není našroubován a trochu ostřejší hranky drážek na otevíracích kolíčkách.

*Jiří Lukeš - Mikeš,
TOM Veverk, Brandýs nad Labem*

Míry a váhy:

Délka zavřeného nože	116mm
Délka čepule ve hřbetu	85mm
Délka ostří	85mm
Tloušťka čepule	3mm
Hmotnost	99g
Orientační cena:	1315 Kč



Víkend v Českém krasu



Strávili jsme další skvělý víkend na Kubrychtově boudě v centru překrásné přírody Českého krasu. Z vlaku jsme vystoupili, na zastávce Srbsko, a přešli přes most přes Berounku do vsi, kde jsme si v restauraci vyzvedli klíče od chalupy. Po necelých třech kilometrech jsme dorazili na místo. Kubrychtova bouda je terénní základnou správy CHKO Český kras, není zde zavedena elektřina a pitná voda se bere z nedaleké studánky, ale v přízemí chaty je poměrně velká společenská místnost s kamny a kuchyňka s nádobím a plynovým vařičem. V podkroví chaty jsou dva pokojíky s matracemi. Letitými, ale na spaní dostatečně pohodlnými. Za tento komfort zaplatíte 10 korun za osobu a noc, plus dalších 10 korun rekreační poplatek. Na stráni před chalupou proběhla poměrně nedávno prořezávka stromů, tudíž zde bylo dostatek dříví na táborák i do kamen.

V sobotu ráno jsme vyrazili kolem Bubovických vodopádů (které jsou takřka vyschlé) ke skanzenu těžby a dopravy vápence Solvayovy lomy. Zde jsme se svezli důlním vláčkem a prohlédli si expozici zdejšího muzea včetně štol, kudy se vápenec dopravoval. Potom jsme pokračovali do Svatého Jana pod Skálou, kde je poutní kostel s travertinovou jeskyní Svatého Ivana a bývalý klášter.

Nenechali jsme si samozřejmě ujít skalní vyhlídku, protože pak už by se nám nahoru jít nechtělo. Tady jsme si dali oběd, v jediné restauraci Obecna škola. Ten řízek byl snad pozlacený... (tipuji podle ceny).

Večer jsme si ještě vyšli k bývalému lomu Malá Amerika, který je opředen hrůznými pověstmi o tajemném Hagenovi. Nenechali jsme si ujít příležitost sestoupit do

Pustého lomu až ke štolám, kudy Hagen chořoval. Dnes jsou tyto vstupy do štol zamřížované a zabetonované...

V neděli jsme uklidili v chatě a vydali se ke Karlštejně. Původně jsme ani na hrad jít nechtěli, ale vyslyšeli jsme přání několika dětí, které zde ještě nebyly. Nelitovali jsme, měli jsme opravdu vynikající průvodkyni, a tak jsme se mimo jiné i dozvěděli, co třeba používali tenkrát na hradě místo toaletního papíru. Jedni dodávali otavu (druh trávy) a druzí mechy (žádné sušené, ale pěkně jemné a vlhké)...na co, to snad není třeba dodávat. Zejména tato část prohlídky ale zajímala naše děti nejvíce.

Ještě jsme stačili navštívit zdejší muzeum voskových figur a vyfotit se s některými velikány našich dějin. A také jsou zde podstatně levnější obědy...

Potom jsme již pokračovali na vlakové nádraží, opět přes most přes řeku Berounku. Počasí jsme měli úžasné, jistě nejkrásnější z celého května.

Pomyslíte-li na víkend na Kubrychtově boudě, včas si zarezervujte termín na správě CHKO u paní Hofmeisterové, je velmi ochotná. Stojí to za to.

*Vratislav Florián Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*



týpí jako domov

Obřady. Při vyslovení tohoto slova se hodně lidí lekne a řekne si, s tím nechci nic mít, to je moc duchovní. Je to opravdu tak? Nemohou při obřadech obyčejné věci získat jiný rozměr? U nás máme takový malý soukromý rituál. Konec školního roku jdeme oslavit večeří do restaurace. Bereme s sebou i babičku s dědečkem. Je to poděkování dětem za práci, kterou věnovaly škole, nám za to, že jsme se zlobili jen v opravdu nejvypjatějších chvílích a babičce a dědečkovi za každotýdenní vození na kroužky. I tohle je obřad. Je to zastavení se v běhu času a prožití nějakého okamžiku.



Blíží se tábory, vandry a výpravy za dobrodružstvím. Zkuste do nich vložit také nějaký obřad! Začátek tábora si o to doslova říká. Zastavit se v kruhu svých kamarádů a říci si, jak jsme opravdu rádi, že už zase jsme na táboře na téhle naší oblíbené louce.

My woodcrafteri své obřady často spojujeme s rozděláváním ohně, nejlépe čistým způsobem, tedy třením dřev nebo křesáním. Už jenom pozorovat zrod jiskry, která pak dalším úsilím vydá první plamínek, je očistné a povznášející. A také je pravda, že člověk si ohně víc váží, když vidí, jaké úsilí pro jeho vznik je potřeba vynaložit.

Při obřadech rádi používáme vonné dýmy. Nejen indiáni, ale i ostatní přírodní národy věří, že vonný dým je očistný. Když mne obtéká dým, krásně to voní, takže mám opravdu pocit, že ze mne odvádí i to špatné. Indiáni používali celou řadu různých bylin. Mezi nejznámější patří šalvěj bílá nebo *Sladká tráva*. My používáme i šalvěj lékařskou. Dají se z ní dělat smotky, které krásně drží jiskru, nebo se rozdrčená sype na doutnající uhlíky, které máme třeba v mušli.



Zkusme se tedy na chvíli zastavit a prožít nějaký okamžik jako obřad! Může to být dokončení stavby tábora nebo třeba malá oslava nového týpí. My říkáme, že týpí světime. Krásným obřadem bývá přijímání nových členů do kmene či oddílu, případně půvabný obřad pro přijímání nové přezdívky nebo lesního jména.



Fotografie jsou z archivu LLM a od Martina Pejší - Medvěda



Nebojme se obřadů. Dokáží z krátkých a důležitých okamžiků udělat neobyčejný zážitek - a to stojí za to.

*Kateřina Pejšová – Lasík
Foto: archiv kmene Tussilago*

Co musí splňovat vedoucí a děti, aby mohli jet na tábor

Před tábory se bude jistě hodit pár praktických informací, které pro čtenáře Tomíka připravil předseda výchovné rady Stanislav Prais.

Vedoucí - Zákon 258/2000 Sb. Zákon o ochraně veřejného zdraví - § 10 a § 11

Osoba činná na zotavovací akci jako dozor	Doklad zdravotní způsobilosti	Vydává ošetřující lékař	2 roky
Kuchař, ti co pracují v kuchyni a osoby přicházejí do styku s nebalenými potravinami	Zdravotní průkaz	Vydává ošetřující lékař	Neomezená platnost
zdravotník	Doklad zdravotní způsobilosti Doklad odborné způsobilosti	Zdravotníka může vykonávat fyzická osoba, která získala způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře, všeobecné sestry, porodní asistentky, zdravotnického záchranáře nebo zdravotnického asistenta, fyzická osoba, která absolvovala kurs první pomoci se zaměřením na zdravotnickou činnost při škole v přírodě nebo zotavovací akci, a student oboru všeobecné lékařství nebo zubní lékařství po úspěšném ukončení třetího ročníku.	

Děti - Zákon 258/2000 Sb. Zákon o ochraně veřejného zdraví - § 9

Pořádající osoba může na zotavovací akci přijmout jen dítě, které splňuje požadavky	Je zdravotně způsobilé k účasti na ní a podrobilo se stanoveným pravidelným očkováním nebo má doklad, že je proti nákaze imunní nebo že se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci,	Posudek vydává ošetřující lékař	Platnost 1 rok
	nejeví známky akutního onemocnění (například horečky nebo průjmu	Kontroluje zdravotník při odjezdu a zároveň písemně potvrzuje i rodič viz níže.	
	ve 14 kalendářních dnech před odjezdem na tábor nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy ani mu není nařízeno karanténní opatření	Písemně potvrzuje rodič nebo zákonný zástupce dítěte nebo osoba, kterou rodič k tomu zmocnil	nesmí být starší než jeden den

Sběratelská vášeň nebo koníček?

Z ČINNOSTI Klubu českých turistů



Cestujete a poznáváte kraje české i cizí? Co si takhle do batůžku přibalit kromě dobré svačinky i turistický deník na vizitky nebo sběratelský deník na turistické nálepky? A třeba se vám doma na stěnu vejde i nástěnka, na níž si budete moci vystavit turistické známky z navštívených míst nebo různých akcí. Upomínkových předmětů je mnoho druhů. A jaký je rozdíl v turistické vizitce, nálepce a známce? Jak je sbírat, kde se dají sehnat?



Turistický deník

Je vlastně malé album z cest. Turistické deníky mají různé motivy, takže každý si může vybrat ten, který se mu bude nejlépe líbit nebo s místem, která již navštívil.

Mnoho zajímavých míst již má **turistickou vizitku**, která se do deníku nalepí, vedle ní se dá doplnit plno dalších informací, např. kdy jste toto místo navštívili, zda pěšky, autem, na kole, - a třeba údaj o počasí.. Na vedlejší stránku si pak můžete dát razítka a někdo si zde doplní i další zážitky a vzpomínky.

Každá vizitka má i čarový kód, který se nalepuje na speciální listy na konci deníku a po naplnění se tyto čárkové kódy zasílají výrobci vizitek. Za ně lze získat další deník a také znalostní odznaky.

Turistické vizitky (TV) mají nejen za-

jímavá místa, ale jsou i absolventské a výroční (lze získat na daných akcích), k tomu se také přidali i vizitky osobní a týmové (lze získat pouze u majitelů těchto vizitek). Před časem se objevily i vizitky z oblasti gastronomie, kultury a sportu.

Sbírat TV v současné době můžete nejen v ČR, ale i na Slovensku, v Německu, Polsku a dokonce již i v Norsku (ty se ale zatím dají zakoupit pouze u výrobce vizitek v Liberci). Možná se podaří umluvit postupně ještě další blízké i vzdálené sousedy kolem naší republiky.

Všechny další podrobné informace najdete na webových stránkách:

<http://turisticky-denik.cz/> nebo na FB Wander Book - Turistický deník.

Turistické známky a nálepky

Turistické známky jsou dřevěné vypalované plakety, které jsou suvenýrem a potvrzením o dosažení turisticky zajímavého místa nejen v ČR, ale v dalších 14 zemích světa. Některé z nich se dají získat pouze u výrobce, protože zatím nemají prodejní místa. Jak šel čas, výrobce turistických známek rozšířil svoji nabídku také o **Turistické nálepky**. Nálepky mohou být doplněkem sbírky Turistických známek. Jsou určeny těm, co dávají přednost obrázkům, které lze lepit do turistického deníku.

Výroční Turistické známky (VTZ) a



Výroční turistické nálepky (VTN) jsou památkou na vybrané festivaly, dálkové pochody, výročí měst, obcí či památek, jubilea osobností, nebo jiné významné akce.



Speciální edice známek a nálepek

Jde o ucelené řady VTZ a VTN. Jsou vydávány pro Klub českých turistů, organizaci Junák-český skaut, Liberecký kraj či další partnery, například edice Neobjevené památky, 700. Výročí od narození Karla IV., (1316 - 2016), Edice Brno 2016, atd.

Také zde mohou sběratelé známek a nálepek soutěžit o zajímavé ceny a odznaky. Všechny další podrobné informace najdete na webových stránkách: <https://www.turisticke-znamky.cz/> nebo na FB.

Klára Zezulová,
Klub českých turistů

Vodáci dobře znají překrásný úsek Vltavy pod Dívčím Kamenem směrem k Boršovu. Řeka zde tvoří malebná zákoutí, peřejnaté úseky mezi skalami jsou střídány klidnější vodou s pobřežními loukami. Tento úsek řeky je vyhledáván i pěšími turisty, iniciátorem zpřístupnění a vyznačení stezky na levém břehu byl už ve třicátých letech dvacátého století Emanuel Fritsch.

Fritschova stezka

Ing. Emanuel Fritsch byl vrchní technický rada a přednosta odboru pro udržování dráhy v Českých Budějovicích, milovník historie a přírody a také aktivní funkcionář Klubu československých turistů. Spojoval svou práci se svým koníčkem, takže se zapřičinil o umístění orientačních tabulí s historií na všech jihočeských nádražích. Zasloužil se o záchranu památek na první kontinentální železnici, koňské dráze mezi Lincem a Budějovicemi. Inicivoval vyznačení mnoha turistických cest na Šumavě a v Novoradských horách.



Zásluhou Emanuela Fritsche vznikla turistická stezka podél Vltavy nad Českými Budějovicemi. Na několika místech byly vystříleny skály, byly upraveny kamenné chodníky, můstky a exponovaná místa byla zabezpečena zábradlím. Náklad na stavbu byl třicet tisíc korun, za to se tehdy dal postavit venkovský domek. Upravená stezka umožnila budějovickým turistům projít až ke zřícenině Dívčí Kámen a potom pokračovat k vlaku do Holubova, pro zdatnější to byla přístupová cesta na „tu naši horu“, nejvyšší vrchol Blanského lesa, 1083 metrů vysokou Klet.

O stezku se v současnosti stará Jihočeská oblast Klubu českých turistů a stezka je vyznačena červenou značkou. Na začátku stezky u vodáckého kempu Poslední štace v Boršově je nerezový klobouk, pomník zakladatele. U příležitosti osmdesátého výročí otevření stezky osadili českobudějovičtí turisté na skále, kde bylo první z prostřílených míst, pamětní desku. Nedaleko za ní, ještě blízko Boršova je odbočka k památníku letců. 17. dubna 1945 se jižně od Prahy střetli američtí stíhači, piloti letounů P-51 Mustang, s proudovými Messerschmitty Me-262. Rychlejší německé letouny zavedly dva své pronásledovatele, kapitána R. E. Reutera a poručíka W. R. Preddyho nad českobudějovické vojenské letiště, kde byli oba Američané zasaženi flakem. Kapitán Reuter se zřítíl nedaleko Boršova a zahynul, poručík Preddy se



Fritschova stezka

pokusil nouzově přistát, byl vyproštěn, ale poté zemřel v českobudějovické nemocnici. Na místě zřícení velitele letky je zbudován pomník, a protože je to nedaleko dřívějšího vojenského letiště, letci vždy nosili k pomníku vyřazené součástky letadel.

Cesta podél Vltavy pokračuje k osadě U Rechlí, kde v létě funguje vodáky oblíbená občerstvovna, dále k vyhlídce na zřícenině hrádku Maškovec, přes osady U Rybáka a U Cábý k ústí Křemežského neboli Křemežského potoka pod Dívčím Kamenem. Zde stojí budova bývalé elektrárny na místě původního hamru z roku 1843. Elektrárna byla napájena z přehrady na Křemežském potoce dlouhým přírodním potrubím, zčásti podzemním, zčásti vedeným nad zemí. V současnosti je na Křemežském potoce vybudováno několik malých vodních elektráren.

Cesta podél potoka vede přírodní rezervaci Holubovské hadce. Hadce jsou minerální, jejichž zvětráváním vzniká uhličitán hořečnatý, pro mnohé rostliny jedovatý. Na hadcovém podloží se tedy vytvořilo rostlinné společenství hadcových borů s množstvím teplomilných druhů. Některé rostliny, které se zde vyskytují, patří k silně ohroženým druhům. Rovněž velké množství zde žijících bezobratlých patří mezi ohrožené.

Fritschovou stezkou vedla trasa zahajovacího pochodu jihočeské části Euroranda, začínala v Boršově a končila v Holubově, na železniční trati mezi Českými Budějovicemi a Českým Krumlovem. Tato železniční zastávka bývá nejčastějším nástupním místem pro výstup na Klet, z nedalekého Krásetína totiž vede na vrchol lanovka.

Pochod se uskutečnil 16. dubna, v předvečer výročí tragédie amerických letců, takže jsme k památníku donesli květiny. 16. duben byl ale také den, na který byla vyhlášena akce Uklidme Česko. Turisté přinesli do cíle pochodu několik pytlů odpadků, posbíraných po cestě. Organizátoři pochodu si libovali, že odpadků není mnoho. Když totiž jihočeští turisté uklízeli Fritscho-



vu stezku před dvěma lety, nasbírali tolik odpadků, že je museli nechávat v osadách po cestě a vracet se pro ně autem. Za dva roky tedy zůstala cesta kolem Vltavy poměrně čistá - a to je dobrá zpráva.

Petr Teringl

Brigádička v Janově

Od doby, co našimi oddíly začala kolovat fotka ohromné hromady dřeva, která nás čekala v Janově, se z nás každý těšil (bál), až jí půjdeme vstříc. V pátek večer se zapomnělo na dřevo a vesele se hrálo. Bohužel ráno už nás vzbudil zvuk motorové pily a příkazy „najíst, oblíknout a pracujeme“. Hromada se zdála ještě větší než na obrázku, a tak se Světlušky – tedy ta údajně „slabší část“ – odebraly do sklepa a s chutí se popasovat s hromadami nepořádku a obřímí pavouky.

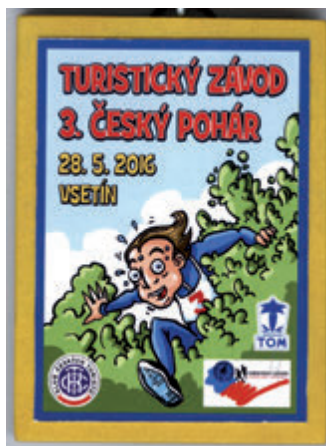
Na světle a v závěji pilin se řezalo, sekalo, nadávalo, že s těmi kládami nejde hnout, nakládalo do kolečka a šup za Světluskami do sklepa. Naštěstí se vymyslela geniální skluzavka – polínka se házela oknem přímo do sklepa. Celou sobotu jsme se nezastavili, tedy až na přestávky na kávičko, na svačinku a na výborný obědek. Navečer jsme byli odměněni rajskou s knedlíkem a to vám bylo něco. Sobotní večer byl poznamenán celodenní prací, ale i tak se hrálo a zpívalo.

Když jsme se v neděli ráno vytráceli ven, nemohli jsme věřit vlastním očím. Z té hromady snad nic nezmizelo, tedy pokud opomeneme skoro plný sklep polínek. Tak se nastartovaly záložní síly a jelo se dál. Naštěstí jsme setrvali a dokázali zpracovat většinu. Potom dostaly zabrat sprchy a všechny možné deodoranty, protože na nás bylo vidět, že jsme pracovali. Při úklidu jsme jen vrtěli hlavou, kam všude se ty piliny dostaly. Bylo nás 23 a myslím, že teď ještě všichni proklínají tu polínku a namožená záda, zápěstí a nožičky. Jsme rádi, že jsme mohli přispět našimi silami, aby nikdo v Janově neumrznu – kdyby někomu byla zima, pořád tam jsou špalky na rozštípání.

*Aneta Šimůnková – Brambi,
pověřená zpravodajka
za TOM Táborníci a TOM Světlušky*



Český pohár ve Vsetíně



Celoroční závodnické hemžení mělo jeden ze svých vrcholů ve 3. Českém poháru konaném o posledním květnovém víkendu ve Vsetíně. K více než třem stovkám závodníků, kteří si opravdu mákli v náročném horském terénu v okolí Vsetína, je třeba přičíst bez mála stovku pořadatelů, vedoucích, rozhodčích...

Turistický závod tak patří k jedné z největších akcí konaných pod hlavičkou Asociace TOM a Klubu českých turistů. Průběh vsetínského závodu si zúčastnění pochvalovali. Ocenili zajímavou trať, dobrou organizaci i hezké ceny.



Myslím, že všichni borci i jejich divčí protějšky, ať už byli z Pacova, Kralup, Orlové, Krásného Pole, Břežolup, Velenic, Holešova, Bílovce, Týnce, Lovosic, Napajedel, Strakonice, Palkovic, Borotína, Brna, Rapšachu, Bohumína, Mikulášovic, Frýdku Místku, Frýdlantu, Kralovic, Velkého Újezdu, Českého Brodu, Plzně, Suchdolu



nad Lužnicí a Kynšperku nad Ohří, odjíždějí ze závodu spokojeni.

Díků patří pořadatelskému týmu vedenému místopředsedou KČT Jiřím Homolkou i vedoucím, kteří své oddílové svěřence na turistické závody celoročně poctivě připravují.

Tomáš Novotný



Levnější energie v projektu Svítíme s hořcem budou ještě levnější! Zapojte se i v saší domácnosti, klubovnou nebo firmou!

Od začátku letošního roku mohou tomíci využívat systém levnějších energií pod názvem Svítíme s hořcem. Nabídka levnějšího plynu a levnější elektřiny zaujala už bezmála dvacítka tomických domácností. Navíc se v příštím období dočkáme pravděpodobně dalšího snížení cen. Dle vyjádření zástupců skautů, kteří nám systém levnějších energií nabídli, v tuto chvíli probíhá výběr dodavatele energií na rok 2017 a vše prozatím směřuje k tomu, že ceny budou i nadále klesat. Všem uživatelům, kteří se do projektu již přihlásili, bude automaticky od 1. ledna 2017 dodavatel změněn za dodavatele vítězného a tedy levnějšího než doposud. Všichni noví zájemci budou moci využít služeb nového dodavatele již v druhém pololetí roku 2016.

Co je to Svítíme s hořcem?

Svítime s hořcem je služba, která nabízí výhodné ceny na dodávky elektřiny a plynu pro všechny tomíky, jejich rodinné příslušníky, přátelé a příznivce. Můžete tak ušetřit za používání energií ve svých klubovnách, základnách, ale i domácnostech a firmách. Vstup do projektu nám nabídl Junák – český skaut, který levnější energie využívá již několik let a do projektu má zapojené stovky domácností.

Kolik to stojí a kde se mohu přihlásit?

Vstup do projektu Svítíme s hořcem a tedy do Skautské energie je zdarma, náklady s projektem spojené pokryje dodavatel energie. Výhodou celé služby je, že se neplatí žádné měsíční poplatky, zaplatíte pouze za spotřebovanou energii nebo plyn. Ceny dodávaných energií se mění každý rok. Do projektu se můžete přihlásit v evidenci tomíků. Aktuální ceny a bližší informace naleznete na adrese:

<http://www.a-tom.cz/17841-svitime-s-horcem>.

*Ondřej Šejtka,
ondra@a-tom.cz*

Kolegové, odhodláte se udělat letní sraz tomíků v roce 2017?

Ústředí asociace hledá pořadatele pro letní sraz. Na řadě jsou české země, proto vyzýváme aktivní krajanů či schopné oddíly! Není to ale dogma, takže ani Morava se nemusí ostýchat...

Prosím, případní odvážní pořadatelé této tradiční akce, pište své nabídky na adresu omanek@a-tom.cz.

Děkujeme! (ton)

Jak jsem našel krysu

našel



Vlastnit krysu je silně návykové. Každý, kdo ji kdy měl, vám to jistě milerád potvrdí. Máte ji vždy u sebe, nejčastěji v kapse u kalhot. Stane se takřka součástí vaší osobnosti. Pravda, někdy ji na chvíli odložíte, jde však o mezní situace, například před vstupem do vany nebo obléknete-li si plavky, do nichž se pochopitelně nevejde. Zlé jazyky tvrdí, že zrovna mně se něco takového stát určitě nemůže.

No a pak krysu ztratíte! Není divu, že jste nespíte, stále ji hledáte na těch nejnemožnějších místech. Tam, kde mohla být ztracena, se vracíte s úporností foxteriéra. Po čase, když už je jasné, že se k vám sama nevrátí, propadnete trudnomyslnosti. Tento syndrom trvá do doby, než si pořídíte novou.

Mě letos takový *bezkrýsý stav* potkal hned dvakrát. Druhá ztráta, na jarní výpravě, byla zvláště bolestná. Novoučká krysa II byla naposledy spatřena večer v hospodě na stole, u bochníku chleba. Druhý den ráno, při odchodu z kempu, jsem ji marně hledal. Vandr byl touto událostí zle poznamenán. Slunce zešedlo, tráva se zdála méně zelená, i to nebe přišlo o všecku modř.

Do místa předpokládané ztráty jsem se vrátil za týden. **Pro ochránce přírody:** nejedná se o klasický převis, ale o skalní průrvu, která byla teprve před několika lety zakryta stříškou. Rozsedlinu naplněnou listím lze používat k noclehu. Suché bukové listí, již rozpadlé, je naspod. Nové, nahrazující karimatku, navrchu.

Pěčlivě jsem prohrabal velikánskou kupu, na které jsem onehdy nocoval. Svit čelovky dopadl na malý důstojnický Victorinox. Byl poněkud zatuhlý, leč použitelný, ale to víte, krysa to nebyla! Kdo přivykne čepeli dlouhé přes osm centimetrů, tomu se pouhých pět bude zdát ztraceně málo! Tak jsem znovu

objednal RAT 1, již třetí, tentokrát se střenkou béžové barvy, kvůli lepší viditelnosti. Čas plynul. Na starou krysu jsem ale nezapomněl. Za dva měsíce jsme se opět, tentokrát ve třech, vypravili do známých míst, tentokrát ale s detektorem.

Takový detektor kovů je zajímavá věčička. Vždy, když svým oválným plastovým čenicem ucítí něco kovového, píská a skučí radostí a vy začnete hrabat s nadějí, že jste konečně boháčem. Detektor zapípal. A znovu a znovu! Stará tužková baterie! Ohlásil jsem nález a dal se opět do hledání. Ostrý, stále silící zvuk. Po chvíli kutání byla na světě rybička, docela obstojná, čepel bez poskvrnky, tedy jasně nerez. Všichni tři jsme propadli hledačské vášni. Pochopil jsem, jak to asi mohlo vypadat na Klondyku, když si traper zašel do potoka pro vodu na čaj a s tekutinou nabral i první zlatý nuget.

Hromádka nálezů se vršila. Detektor poctivě hlásil i věci, o které jsme moc nestáli, ale nehoršili jsme se na něj. Byly z kovu. Během několika minut jsme vyhrabali: pětikorunu, nerez lžiči, desetikorunu, balíček jednohlavých karet - ty ovšem i bez detektoru, další baterii, čajovou svíčku, zmuchlaný kus alobalu, knoflík, kazetu k nějaké počítačové hře, další nerezovou lžiči a - KRYSU II! Tu ztracenou, pohřešovanou víc než sedm týdnů.

Posledním nalezeným předmětem byl další malý, šikvový, nerezový nožič, jako prémie. Haleluja!

Poplálal jsem detektor po displeji. S mnohými díky a dvěma lahvemi bílého byl vrácen majiteli. Čiperný aparát mne donutil revidovat moje původně bídné mínění o bloudech, kteří zahleděni do země pípají a pípají a pípají napříč našimi luhy a háji. Pípat je krásné a všemu lidu této země navýsost prospěšné! Howgh! (jch)

72 hodin

Na podzim čeká Česko již popáté třídenní maratón dobrovolnických projektů.

V předchozích čtyřech letech dobrovolníci po celé ČR uspořádali přes 2500 projektů s více než 80 000 zapojenými dobrovolníky. Projekt z České rady dětí a mládeže nabízí dětem a mladým lidem šanci zažít neopakovatelné zážitky se svými kamarády a hledat odpověď na otázku – Dokážeme za 72 hodin zlepšit své okolí?

Mezi neaktivnější dobrovolníky patří právě tomíci, počet zapojených oddílů každoročně stoupá! Pojďme se vyhecovat a překonat loňské počty zapojených tomíků!

Sledujte pozorně webové stránky www.72hodin.cz, nebo prezentaci na Facebooku na stránce www.facebook.com/72hodin.cz. a zapojte se. Pokud máte



dobrý nápad, není nic jednoduššího, než si ho na webu 72 hodin zaregistrovat a tím se připojit k ostatním dobrovolníkům po celé ČR. Registrace projektů bude spuštěna na začátku září. Novinkou letošního ročníku bude možnost získat od ČRD M zajímavé dotace na vaše projekty.

Všechny dobrovolnické aktivity v rámci akce 72 hodin musí proběhnout v termínu od 13. do 16. října 2016. Minimální délka trvání projektu není stanovena a maximální délka je pak 72 hodin.

Ondra Šejtka



Co bylo v dubnu, květnu a části června 2016



■ Ve Valmezu poznávali tomíci a veřejnost Evropu všemi smysly, hlavně pak těmi chuťovými. Činili tak v rámci mezinárodního projektu podpořeného evropskými prostředky, za účasti slovenských partnerů a představitelů radnice.

■ Šéf tomíků se sešel v Praze s maminkami, které by rády pracovaly v našem spolku se svými dětmi trpícími Wiliamsovým syndromem, a přislíbil podporu a vlídné zacházení.

■ Brněnští tomíci z oddílů Oftalmo, Pířkovičky a Delfini pomáhali při Běhu pro světlušku v Brně a patří jim za to velký dík!

■ Milan Blšířák, fotograf a vedoucí oddílu Na ostrůvku, uspořádal dva fotografické kurzy ve Sloupu, kde se účastníci z celé naší země učili zacházet se zrcadlovkou Nikon a pokoušeli se splnit zadání vůdce spolku, totiž vyfotit genia loci Sloupu. Kurs to byl podle ohlasů skvělý, genius loci zůstal želbohu nevyfocen.

■ Odbor Klubu českých turistů z Českého Krumlova nabídl ústředí tomíků k odprodeji kulturní základny Start v Rožmberku, kousek od jezů, a protože za ni chtěl necelý milion, vedení tomíků se rozhodlo nabídku zvednout. To ale netušilo, že...

■ Brněnští tomíci z oddílů Kasiopea a Hvězda severu se rozhodli vyčistit rybník u svého tábořiště, aby se v něm daly pěstovat rybky a jiná vodní havěť, a také aby sloužil ku plování malým i velkým tomíkům.

■ Ministerstvo zemědělství spolu s mysliveckou loby poslalo do připomínkového kolečka novelu zákona o myslivosti, která by umožnila uzavřít les za účelem honitby prakticky kdykoliv a na libovolně dlouhou dobu – a to by byl konec táboření v Čechách. O tom, že stát se také chystá drakonicky zpřísnit podmínky táboření v potenciálně zátopových oblastech, se člověku ani nechce přemýšlet...

■ Vůdce klubu a asociace podepsali v kavárně Adria v centru Prahy smlouvu o spolupráci pro rok 2016. Ve smlouvě se říká, že napříště už nepůjdu peníze pro tomíky přes asociaci jako v uplynulých dvaceti letech, ale po klubové linii. Smlouva obsahuje i jiná, pro obě strany prospěšná ustanovení. Více se můžete dozvědět na webových stránkách asociace.

■ Vedení tomíků se v reakci na smlouvu usneslo, že další existence Kostky Ostrava bude pravděpodobně pro příští rok již zbytečná a že bude vhodné učinit i změny ve stanovách asociace.

■ Stopaři z Ostravy uklízeli Kusalíno a kochali se rozkvetlými narciskami. Zdeněk Vejrosta, Tomáš Fúsek a Petr Teringl chystali velkolepý turistický závod na Lipně v rámci tamní olympijské šou zvaného Rio.

■ Vlci z Bílovce čistili s oddílovými dětmi a rodiči v rámci Dne země přírodu a ještě si večer stačili zazpívat u táboráku.

■ Ústředí tomíků chystalo slavnou plavbu parníkem ku pětadvacetinám spolku a také sborník o čtvrtstoleté práci asociace. Se sborníkem se mořila Zuzana Antořová, které sekundovali Milan Blšířák a Tomáš Novotný.

■ Kladeňští Roháči oslavili ve stovdvacetičlenné sešlosti své třicáté narozeniny, přemýšleli o akcích budoucích a rádi vzpomínali na všechny minulé a k tomu jedli dobrotky z cukrárny Nam ňam.

■ Ve Stříbrných Horách se po zimní pauze plnou parou rozjela rekonstrukce základny tomíků a ústředí sděluje všem všem, že jedna ze tří sprch je určena pro vozičkáře, tomu uzpůsobena (opatřena jen závěsem a mělkou vaničkou) - a proto je zbytečné si stěžovat, že voda při neopatrném sprchování teče ven. Jinak se snažíme udělat vše, co oddílům na očích vidíme...

■ Chroští a Klišť z brněnských Trilobitů ladili film o asociaci, na který už rok a půl sbírají materiál po vlastech českých, moravských a slezských, bude promítnut na hronovském sněmu tomíků v lednu 2017.

■ Tomíci podpořili (nejen) klikáním na Startovači obnovu unikátní chaty Prašivá.

■ Ondřej Šejtka z náčelnictva tomíků si telefonoval s lidmi z Vodafone o tom, jak pokračovat ve smlouvě zaručující tomíkům radostnější a levnější volání, než má zbytek Evropské unie. Jednání se suverénními, ach velmi suverénními zástupci operátora se v jeden moment zúčastnili i oba statutární zástupci našeho spolku. Ondrovi patří za vyjednané podmínky dík, jsou uměním možného.

■ Představení Klubu českých turistů Vratislav Chvátal a Jiří Homolka podpořili úsilí asociace o zakoupení základny Start, která by po generální rekonstrukci mohla v Rožmberku sloužit našim oddílům jako unikátní loděnice. I přes to se ke zklamání všech zúčastněných odbor KČT v Českém Krumlově rozhodl prodat loděnici privátní osobě, a navždy ji tak vyjmout z majetku turistických spolků.

■ Jindra Dýda Černý a jeho přátelé z litoměřického oddílu a oddílů spolupracujících uspořádali 22. ročník triatlou Železný tomík, na který se sjely desítky tomíků-sportovců z celé republiky.

■ Zdeněk Rolinc a Tomáš Novotný oslavili v květnu pěknou, rovným dílem rozdělenou stovku, a spolu s Jiřím Homolkou, kterého toto štěstí postihlo již v zimě, děkují všem, kdo přispěli do adorační dvoustrany Tomíka milými slovy vzpomínek a přání všeho dobrého do druhé půlky života.

■ Iveta Touřšlová, milá tvář a vůdčí osobnost populární Toulavé kamery, splnila slib daný náčelníkovy tomíků a vyslala do mlýna v Opárně reportážní štáb. Ten za oblačného počasí natáčel na konci května rozechvělé promluvy Kamila a Helenky Podroužkových a Tomáše Novotného a též řádění malých breberek z oddílů Zuřivý čolek, Svišti a Stan, roztáječících vodní hrátky tak rychle, že to ani kamera nestačila snímat. Necelé čtyři minuty radostí z našeho mlýna poběží v televizi (snad) v červnu letošního roku, možná ještě před tím, než tento list spatří světlo světa.

■ Ve Vsetíně se na samém konci května odehrál v krásné přírodě 3. Český pohár v Turistickém závodě a skoro čtyři stovky borců, rozhodčích i vedoucích si pochvalovaly dobrý terén a solidní přípravu.

■ Do posledního půlroku se po dvaceti letech velmi dynamické, místy bouřlivé spolupráce přehoupla smlouva mezi KČT a společností Litera. Od Nového roku bude Turistu, staršího a známějšího bratrance našeho Tomíka, vydávat pro klub jiný zhotovitel. Litera se netají ambicemi pokračovat ve vydávání solidního vlastivědného periodika s dosavadním autorským týmem.

■ Mladý místopředseda asociace Tomek Hurt a Helena Podaná, účetní, se rozhodli dávkovat po kapkách oddílům TOM tu strašnou zvěst, že od příštího roku bude nutné pověsit na veřejné stránky rejstříkového soudu účetní závěrku jednoho každého oddílu. Bude to tisící prvá byrokratická povinnost, kterou si na trpělivý český lid vymýšlejí centrální úředníci a politici a za jejíž nedodržení bude hrozit – jak jinak – postih.

■ Náčelníci klubu a asociace podporováni Janem Stráským a šéfem jihočeské klubové oblasti se snažili na společném jednání přesvědčit své kolegy v Českém Krumlově, aby prodali základnu u Vltavy tomíkům a ne dosavadnímu správci. Jednání to nebyla ani trochu snadná a výsledek se dozvíme na začátku prázdnin. Jan Stráský při schůzce pravil, že co se týče zvelebování chalup a chat, věří on jen tomíkům – a zdálo se, že to myslí upřímně....

■ Historický parník Vltava svezl po stejnojmenné řece čtvrtý červnový den víc než dvě stovky tomíků a turistů, účastníků narozeninové plavby, v to počítaje i dva osmdesátníky. Jana Havelku, emeritního předsedu KČT, a Ivoše Podušku, šéfa tomíků z Plzně. Byla to pěkná jízda – a všechno nejlepší!

Sněm Asociace TOM se uskuteční ve dnech 21. - 22. 1. 2017 v krásném městě Hronově ve východních Čechách. Prosím, rezervujte si tento termín!



Tři osmdesátníci slaví



Hned tři osmdesátníci - Zdeňka Formánková, vedoucí poděbradských Robinsonů, Jan Havelka, emeritní předseda KČT a Ivo Poduška, vedoucí tomíků z plzeňského Saturnu - oslavili v průběhu měsíce června významné životní jubileum.

Všem oslavencům přejeme do dalších let pevné zdraví, osobní pohodu a příjemné chvíle strávené mezi svými přáteli, ať už v oddíle či na turistických akcích, výletech a setkáních.

(ústř)



Tomická svatba v Roudnici

25. června si v roudnickém zámku řekli své ANO dva tomíci z Klubu lesní moudrosti – Jitka Floriánová a Michal Pomykacz.

Novomanželům přejeme spokojené manželství plné pohody a lásky a věříme, že roudnickým tomíkům zůstanou věrni, ba co víc, rozšíří brzy jejich řady! (ústř)

Zveřejňování účetní závěrky

Vážení kolegové vedoucí!

Povinností oddílů zapsaných ve veřejných rejstřících (www.justice.cz) je zveřejňovat účetní závěrku do sbírky listin na místně příslušném rejstříkovém soudu.

Jak to v naší asociaci proběhne? V evidenci bude od podzimu spuštěn nový formulář, přes který se bude závěrka vkládat. Ústředí tomíků se poté o zveřejnění závěrky ve veřejných rejstřících postará za vás. Do té doby netřeba v této věci nic podnikat. Pokud používáte aplikaci Skeleton ESO online, budete mít práci ještě snazší. ESO bude s evidencí propojené.

Ti, kdo vedou podvojně účetnictví, budou muset zpětně zveřejnit závěrku již od roku 2014.

Další informace pro vás připravíme na webu asociace www.a-tom.cz.

(ústř)

Dohoda podepsána

26. dubna 2016 byla podepsána dohoda o spolupráci Dohoda mezi Klubem českých turistů a Asociací TOM ČR pro rok 2016. Největší změna spočívá v tom, že KČT nadále podpoří tomíky nikoliv prostřednictvím ústředí asociace jako uplynulých dvacet let, ale po vlastní linii.

Představení klubu a asociace se také shodli na tom, že členství tomíků v KČT by v budoucnu (od roku 2017) mělo být dobrovolné. Záleží tedy na sněmu asociace konaném v lednu 2017, zda tuto úvahu promítne do stanov. Vedení tomíků toto řešení velmi pravděpodobně doporučí, stejně jako zánik Kostky od Nového roku.

Oba partneři se shodli mimo jiné i v potřebě kooperovat při pořádání turistických závodů či významných republikových akcí, a také v tom, že se žádosti o dotace podávané tou či onou stranou nebudou překrývat.

Smlouvu svými podpisy stvrdili předsedové obou spolků Vratislav Chvátal a Tomáš Novotný v pražské kavárně Adria.

(ton)



Tomík č. 98,
červen 2016

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Zuzana Antoňová, Petr Balcer,
Spolupracovníci redakce:

Jiří Homolka, Petr Teringl
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří Chour

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 800 výtisků.

**Uzávěrka příštího čísla
je 25. září 2016**



Podpořte chatu Prasivá!

Milí přátelé,

podpořte na Startovači dostavbu chaty Prasivá v Beskydech. Klub českých turistů má s chatou velké plány, bez finanční pomoci to však nepůjde. Co se chystá za další opravy a úpravy a také možnosti, jakými můžete přispět, naleznete na tomto odkazu: <https://www.startovac.cz/projekty/chata-prasiva-ekologicky/>

(ústř)



Poprask na Hřibu podruhé

“Spát venku? V lese? A jak se tam dostaneme? Pěšky? No jen mi ještě neříkejte, že tam půjdeme s batohem!”

I takhle může znít, a často i zní, reakce dnešních dětí při rodičovském vyhrůžování víkendovým *prima* výletem do přírody. Děs, hrůza a kapky potu stékající po spánčích, když si uvědomí zvyšující se vzdálenost od nejbližší WI-FI. „A nabíjet budu jako kde?“

Naštěstí to tak ale stále není vždy a všude. S malými a většími veverky jsme i letos, jako každý rok, vyrazili na víkendovou výpravu mezi pískovcové masivy, pod celtu, pod převis, do lesů. Soutěž v tábornické zdatnosti prověřila každého. Uzlovali jsme, střelili z luků a praků, křesali oheň, akčně zachraňovali raněné, stateč-

ně překonávali údolí na lanovce a večer ti, co toho ještě neměli dost, zpívali u ohně i zbrusu novou japonskou legendu. Japonsky, samozřejmě. Zkrátka jsme si užívali. Větší veverci také napsali vzkazy pro ty, kteří povedou skupiny po nich a uložili na pět let do tajné lahve mezi skalami. Tradice tvoří historii, oddíl. Nakonec jsme rozdali pamětní placky a novotou vonící asociační trička. Zbývala zpáteční cesta. Lesem, pěšky, s batohem.

A víte co? Také nám přšelo. Ne dlouho, ale vydatně. A nikdo se nerozpustil. Naopak. Postavené přístřešky byly ozkoušeny a hrdinní přeživší o to klidněji a vydatněji spali. Zase měli doma co vyprávět.

Matěj Chour,

TOM Veverk, Brandýs nad Labem



Veverk JOACHYM RADÍ

